

**Hallituksen esitys eduskunnalle suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain muuttamiseksi annetun hallituksen esityksen (HE 196/2025 vp) täydentämisestä**

**ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ**

Esityksen tarkoituksena on täydentää hallituksen esitystä eduskunnalle laiksi suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain muuttamisesta (HE 196/2025 vp) lisäämällä suurten konsernien vähimmäisverosta annettuun lakiin säännökset rinnakkaisjärjestelmää koskevasta olettamasaännöstä, ylintä emoyksikköä koskevasta olettamasaännöstä ja substanssiperusteisia verokannustimia koskevasta olettamasaännöstä. Lisäksi verotuksen maakohtaista raportointia koskevan siirtymäkauden olettamasaännöksen soveltamisaikaa pidennettäisiin yhdellä vuodella.

Ehdotukset perustuvat minimiverodirektiivin olettamasaännöksiä koskevaan 32 artiklaan ja tammikuussa 2026 OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen (Inclusive Framework) julkaisemaan niin sanottuun rinnakkaismallipakettiin.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan mahdollisimman pian ja viimeistään 31.3.2026. Lakia sovellettaisiin ensimmäisen kerran 1.1.2026 ja sen jälkeen alkaviin tilikausiin.

---

## SISÄLLYS

|                                                                     |    |
|---------------------------------------------------------------------|----|
| ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.....                                | 1  |
| PERUSTELUT .....                                                    | 3  |
| 1 Asian tausta ja valmistelu .....                                  | 3  |
| 1.1 Tausta .....                                                    | 3  |
| 1.2 Valmistelu .....                                                | 4  |
| 2 Ehdotukset ja niiden vaikutukset .....                            | 5  |
| 2.1 Keskeiset ehdotukset.....                                       | 5  |
| 2.2 Pääasialliset vaikutukset.....                                  | 5  |
| 3 Säännöskohtaiset perustelut .....                                 | 7  |
| 4 Voimaantulo .....                                                 | 10 |
| 5 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys .....                   | 10 |
| 6 Suhde täydennettävään esitykseen.....                             | 11 |
| LAKIEHDOTUS .....                                                   | 13 |
| suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain muuttamisesta..... | 13 |

## PERUSTELUT

### 1 Asian tausta ja valmistelu

#### 1.1 Tausta

Hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp todettiin, että suurten konsernien vähimmäisverosta annettua lakia (1308/2023, jäljempänä *minimiverolaki*) ehdotetaan muutettavaksi muun muassa lisäämällä siihen OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen (OECD/G20 Inclusive Framework on BEPS, myöhemmin ”*Inclusive Framework*” tai ”*IF*”) 2024 ja 2025 julkaisemista soveltamisohjeista uusiksi verotussäännöiksi katsottavat osat sekä hyvin tulkinnallisia kohtia koskevat selvennykset.

Esityksen antamisen jälkeen OECD:n ja G20-maiden osallistava kehys on 5.1.2026 julkaissut niin sanotun rinnakkaismallipaketin (Side-by-Side Package).<sup>1</sup> Tammikuun alussa 2026 Inclusive Framework -jäseniä oli 147, joista kaikki olivat mukana kannanotossa. EU-jäsenvaltiot liittyivät kannanottoon lukuun ottamatta Kyprosta, joka ei ole mukana Inclusive Framework -koonpanossa. Kypros kuitenkin ilmoitti erikseen tukevansa hanketta.<sup>2</sup>

Julkaisu sisältää rinnakkaismallipakettia koskevan johdannon lisäksi soveltamisohjeet yksinkertaistettua tosiasiallisen verotason laskentaa koskevasta olettamasäännöksestä, verotuksen maakohtaista raportointia koskevan siirtymäkauden olettamasäännöksen pidentämisestä, substanssiperusteisia verokannustimia koskevasta olettamasäännöstä ja rinnakkaismallista, johon sisältyy rinnakkaisjärjestelmää koskeva olettamasäännös ja ylintä emoyksikköä koskeva olettamasäännös.

Soveltamisohjeiden mukaan olettamasääntöjä on tarkoitus soveltaa pääosin 1.1.2026 alkaviin tilikausiin. Yksinkertaistettua efektiivisen verotason laskentaa koskevaa olettamasäännöstä on tarkoitus soveltaa 1.1.2027 alkaviin tilikausiin, mutta valtioilla on myös mahdollisuus ottaa ne käyttöön aiemmin 1.1.2026 alkavilta tilikausilta tietyin rajoituksin.

Hallituksen esitystä HE 196/2025 vp esitetään täydennettäväksi lisäämällä minimiverolain 9 lukuun säännökset rinnakkaisjärjestelmää koskevasta olettamasäännöstä, ylintä emoyksikköä koskevasta olettamasäännöstä ja substanssiperusteisia verokannustimia koskevasta olettamasäännöstä. Lisäksi 10 luvun 6 §:n 4 momenttiin tehtävällä muutoksella pidennettäisiin verotuksen maakohtaista raportointia koskevan siirtymäkauden olettamasäännöksen soveltamisaikaa.

Yksinkertaistettua tosiasiallisen verotason laskentaa koskevasta olettamasäännöksestä on tarkoitus antaa erillinen hallituksen esitys vuoden 2026 aikana.

---

<sup>1</sup> OECD (2026), Tax Challenges Arising from the Digitalisation of the Economy – Global Anti-Base Erosion Model Rules (Pillar Two), Side-by-Side Package: Inclusive Framework on BEPS, OECD, <https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/topics/policysub-issues/global-minimum-tax/side-by-side-package.pdf>.

<sup>2</sup> <https://www.gov.cy/mof/en/uncategorized/minister-of-finance-press-release-on-the-side-by-side-package-approved-by-the-oecd-g20-inclusive-framework-on-beps-on-january-5th-2026-2/>

## 1.2 Valmistelu

### EU-säädöksen valmistelu

Minimiverolailla on pantu toimeen neuvoston direktiivi (EU) 2022/2523 (jatkossa *minimivero-direktiivi*). Esitys ei perustu uuteen EU-säädökseen, vaan täydentää olemassa olevan säädöksen täytäntöönpanoa. Minimiverodirektiivin valmistelu on kuvattu hallituksen esityksessä HE 77/2023 vp.

Soveltamisohjeet on toteutettu olettamasääntöjä (Safe Harbours) lisäämällä tai muuttamalla. Olettamasääntöjen osalta minimiverodirektiivin 32 artiklassa viitataan suoraan kansainvälisesti hyväksyttyihin sääntöihin, joihin kaikki jäsenvaltiot ovat antaneet suostumuksensa; tällaisten sääntöjen kansallinen käyttöönotto on siten osa direktiivin täytäntöönpanoa. EU-säädöksen tavoitteita ja pääasiallista sisältöä on kuvattu hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp.

Komissio on 12.1.2026 julkaissut Euroopan unionin virallisessa lehdessä tiedonannon (C/2026/253), jossa komissio tunnustaa OECD:n osallistavan kehyksen puitteissa 5.1.2026 hyväksytyn sopimuksen olettamasäännöistä ja vahvistaa sen soveltamisen neuvoston direktiivin (EU) 2022/2523 yhteydessä.

Lisäksi Euroopan unionin Talous- ja rahoitusasioiden neuvoston kokouksessa 12.12.2025 viisi EU-jäsenvaltiota (Viro, Latvia, Liettua, Malta ja Slovakia) antoi lausuman, jossa vaadittiin, että direktiivin 50 artiklassa säädettyä poikkeusta jatkettaisiin ja komission vastauksen mukaan asiaa tultaisiin arvioimaan myöhemmin.<sup>3</sup>

### Hallituksen esityksen valmistelu

Esitys on valmisteltu valtiovarainministeriössä. Esitysluonnos on ollut lausuttavana [täydennetään].

Esitysluonnoksen lausuntoaika on pääsääntöistä kuutta viikkoa lyhyempi, koska kyse on sellaisen EU-säädöksen täytäntöönpanosta, johon ei liity kansallista liikkumavaraa. Asia on arvioitu myös poikkeuksellisen kiireelliseksi, sillä ehdotettujen säännösten on tarkoitus soveltua jo käynnissä oleviin tilikausiin. Ehdotuksilla voi olla vaikutusta konsernissa perittävän veron määrään, mikäli jokin ehdotetuista olettamasäännöksistä soveltuu. Esimerkiksi verovelvollisten veroja koskevaan tilinpäätösraportointiin (IAS 12) vaikuttaa se, milloin verolaki on säädetty tai käytännössä hyväksytty. Mahdollisimman nopea täytäntöönpanoaikataulu olisi siten oikeustilaa selkeyttävää ja verovelvollisten edun mukaista.

Hallituksen esityksen valmisteluasiakirjat ovat julkisessa palvelussa osoitteessa valtioneuvosto.fi/hankkeet tunnuksella VM002:00/2026.

---

<sup>3</sup> Ks. Viron valtiovarainministeriön tiedote: <https://www.fin.ee/uudised/eesti-koos-balti-riikide-malta-ja-slovakkia-ga-kutsu-eli-ules-maksureegleid-lihtsustama>

## **2 Ehdotukset ja niiden vaikutukset**

### **2.1 Keskeiset ehdotukset**

Direktiivin tarkoituksen (yhdenmukaisuus kansainvälisen minimiverohankkeen kanssa) toteuttamiseksi ja sen varmistamiseksi, että Suomen minimiverolaki katsotaan GloBE-mallisiin-  
noissa tarkoitetuiksi ehdot täyttäväiksi säännöiksi, Inclusive Frameworkin tammikuussa 2026  
julkaisemat olettamasäännöt ehdotetaan säädettäväksi kotimaiseen lakiin.

Koska kyse olisi minimiverodirektiivin 32 artiklassa tarkoitetuista olettamasäännöistä, säännös-  
ten implementointiin ei liity kansallista liikkumavaraa.

Ehdotetut muutokset sisältyisivät minimiverolain lukuihin 9 ja 10. Lukuun 9 ehdotetaan lisättä-  
väksi säännökset rinnakkaisjärjestelmää ja ylintä emoyksikköä koskevista olettamasäännöistä.  
Osallistavan kehityksen 5.1.2026 julkaiseman paketin johdannon kappaleessa 9 todetaan, että  
vaikka osallistava kehys pitää common approach -lähestymiseen perustuvaa globaalia minimi-  
verosääntelyä ensisijaisena menetelmänä turvata minimiverotus, osallistava kehys tunnistaa  
myös sen, että jotkin lainkäyttöalueet ovat voineet jo ottaa käyttöön verolainsäädäntöä, joka  
sisältää minimiverotusta koskevia edellytyksiä lainkäyttöalueen monikansallisten konsernien  
kotimaisiin ja ulkomaisiin toimintoihin liittyen. Rinnakkaisjärjestelmää ja ylintä emoyksikköä  
koskevien olettamasääntöjen käyttöönotto ei vaikuttaisi muilla lainkäyttöalueilla mahdollisesti  
perittäviin kotimaisiin täydennysveroihin (johdannon kappale 14). Lukuun 9 ehdotetaan lisättä-  
väksi myös säännökset substanssiperusteisia verokannustimia koskevasta olettamasäännöstä.

Ehdotetut muutokset olisivat kaikilta osin verovelvollisen vapaaehtoisia valintoja, sillä kyse  
olisi olettamasäännöistä, joita sovellettaisiin vain, jos konsernissa tehdään niitä koskeva valinta.

Esityksessä ehdotetaan, että muutoksia sovellettaisiin 1.1.2026 ja sen jälkeen alkaviin tilikau-  
siin.

### **2.2 Pääasialliset vaikutukset**

Rinnakkaismallipakettiin sisältyvillä olettamasäännöksillä arvioidaan olevan merkittäviä vaiku-  
tuksia globaalin minimiverojärjestelmän toimintaan. Esimerkiksi rinnakkaismallia koskevat  
olettamasäännökset rajaisivat täydennysveron piirissä olevien yksiköiden määrää siltä osin, kun  
niiden jo katsottaisiin olevan vastaavan järjestelmän piirissä, pois lukien yksiköt, jotka ovat si-  
jaintilainkäyttöalueensa kotimaisen täydennysveron (QDMTT) piirissä. Rajausten lisäksi sub-  
stanssiperusteisia verokannustimia koskeva olettamasääntö vaikuttaisi 15 %:n minimiverotason  
laskentaan täydennysverovelvollisuutta vähentävästi.

Rinnakkaismalli rajaa minimiverotuksen ulkopuolelle pääosin konserniyksiköjä, joiden ylin  
emoyksikkö sijaitsee ehdot täyttävällä rinnakkaismallilainkäyttöalueella ja joiden sijaintilain-  
käyttöalueella ei ole käytössä kotimaista täydennysveroa. Koska Suomessa on käytössä koti-  
mainen täydennysvero, rinnakkaismallin soveltaminen ei siten yleensä suoraan vaikuttaisi Suo-  
messa sijaitsevien yksiköiden tuottojen verotukseen, vaan vaikutukset voisivat olla lähinnä vä-  
lillisiä. Tällaisia välillisiä vaikutuksia voisivat olla mahdolliset vaikutukset kilpailukykyyn, jos  
rinnakkaismallin piirissä oleviin konserneihin kohdistuisi kokonaisuutena arvioiden lievempi  
verorasitus kuin minimiveron piirissä oleviin konserneihin. Nimenomaisesti Suomea koskevia  
laskelmia mallin soveltamisen fiskaalisista vaikutuksista ei ole pystytty laatimaan. Toisaalta jo  
alkuperäisen minimiverolain käyttöönoton yhteydessä on arvioitu (HE 77/2023 vp), että tuol-  
loin arvioituihin täydennysverotuottoihin (keskimäärin noin 20 miljoonaa euroa vuodessa alku-  
vuosien ajan) liittyy epävarmuutta muun muassa aineistoihin liittyvien epätarkkuuksien vuoksi.

Minimiverosääntelystä Suomelle syntyvien positiivisten vaikutusten voidaan arvioida liittyvän erityisesti pitkällä aikavälillä syntyviin välillisiin vaikutuksiin, kun maiden välinen haitallinen verokilpailu ja voitonsiirto vähenee. Kuten hallituksen esityksessä HE 77/2023 vp on todettu, minimiverosääntelyn käyttöönotto auttaa myös suojelemaan tulevia verokertymiä, koska sääntely vähentää kannustimia siirtää toimintoja matalan verotuksen alueille ja vähentää tarvetta verokilpailuun muiden alueiden kanssa.

Nyt ehdotetut olettamasäännökset vaarantavat osittain minimiverotuksen tavoitteita kaventamalla common approach -lähestymisen mukaisen tuloksilukemissäännön ja aliverotettujen voittojen säännön soveltamisalaa vapauttamalla tällaisen minimiverotuksen piiristä kokonaisia konserneja tai konsernin emoyksiköitä. Tältä osin sääntelyyn sisältyy kuitenkin edellytys siitä, että lainkäyttöalueen rinnakkaisjärjestelmä tai kotimaista ylintä emoyksikköä koskeva järjestelmä voi olla OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen erityisessä vertaisarviossa ehdot täyttävä järjestelmä vain, jos tietyt verotasoa koskevat edellytykset täyttyvät. Näin ollen kyse ei ole siitä, että tietyistä verotuksen vähimmäistasosta luovuttaisiin kokonaan, vaan se toteutetaan eri tavalla hyväksymällä myös muut kuin common approach -menetelmän mukaiset konsernien vähimmäisverotasoa varmistavat mallit. Koska tällaisen rinnakkaismallin soveltamisedellytyksenä sitten on minimiverojärjestelmää vastaavan tavoitteen saavuttaminen, rinnakkaismallin ei arvioida lopulta muodostavan merkittävää eroa konsernien kokonaisverorasitukselle sen mukaan, sovelletaanko konserniin minimiverojärjestelmää vai rinnakkaismallia. Lisäksi mallin piiriin pääseminen on rajoitettua ja edellyttää merkittävää kotimaisten ja soveltuvien osin ulkomaisten tuottojen kertymäperusteista verottamista. Näiden piirteiden, yhdessä kotimaisten täydennysverojen kanssa, arvioidaan pienentävän rinnakkaismallista minimiverojärjestelmän tavoitteille muodostuvaa riskiä.

Substanssiperusteisia verokannustimia koskevan olettamasäännön arvioidaan olevan ehdotetuista olettamasäännöksistä se, jolla olisi merkittävin vaikutus konsernien kokonaisveroasteisiin, vaikka tarkkoja laskelmia ei ole pystytty OECD:n tasolla tekemään. Arvioiden puutteellisuus johtuu muun muassa siitä, että eri maissa käytössä olevat verokannusteet poikkeavat merkittävästi toisistaan toiminnaltaan ja volyymiltaan. Näin ollen niiden vaikutuksesta paikallisen tuloveron määrään ei ole voitu muodostaa kokonaiskäsitystä. Kyseisellä olettamasäännöksellä helpotetaan 15 prosentin efektiivisen verotason saavuttamista eräistä verokannustimista huolimatta, jolloin tällaisista verokannusteista johtuvan täydennysveron määrän arvioidaan vähentyvän. Tämän voidaan arvioida mahdollistavan verokilpailua verokannustimilla enemmän kuin alkuperäinen minimiverosääntely olisi sallinut. Toisaalta sääntelyyn sisältyy myös rajoittavia elementtejä erityisesti substanssirajausta koskevan säännön avulla. Osallistavan kehyksen 5.1.2026 julkaiseman paketin johdannon kappaleessa 12 todetaan, että uuteen substanssiperusteisia verokannustimia koskevaan olettamasääntöön sisältyy selkeät ja läpinäkyvät rajoitukset, jotka varmistavat, että globaali minimivero muodostaa edelleen tehokkaan minimirajan valtioiden väliselle tuloverokilpailulle. Valmistelussa on arvioitu, että esimerkiksi Suomessa vuonna 2025 käyttöön otettu suurten puhtaan siirtymän investointien veronhyvitys on substanssiperusteisia verokannustimia koskevassa olettamasäännössä tarkoitettu verokannustin, mikä toisaalta vähentäisi kannustimeen liittyvää täydennysverokertymää, mutta toisaalta parantaisi sitä käyttävien Suomessa sijaitsevien minimiverovelvollisten asemaa.

Esityksen valmisteluhetkellä ei ole ollut mahdollista arvioida, miten edellä mainitut, Suomen kannalta positiiviseksi aiemmin arvioidut, välilliset vaikutukset toteutuvat jatkossa, kun rinnakkaismallipaketti otetaan käyttöön globaalisti. Lähtökohtaisesti minimiverojärjestelmän ylläpito voidaan edelleen kuitenkin arvioida kannatettavaksi samoista syistä kuin hallituksen esityksessä HE 77/2023 vp on esitetty. Lisäksi Inclusive Frameworkin 5.1.2026 julkaiseman paketin johdannon mukaan rinnakkaismallipakettia ja ylipäättään minimiverotusta tultaisiin arvioimaan myöhemmässä prosessissa (ns. stocktake), joka tulisi saattaa päätökseen vuonna 2029.

### 3 Säännöskohtaiset perustelut

#### 9 Luku Erinäiset säännökset

##### Olettamasäännökset

**12 §. Rinnakkaisjärjestelmää koskeva olettamasääntö.** Pykälässä säädettäisiin rinnakkaisjärjestelmää koskevasta pysyvästä olettamasäännöksestä (SbS Safe Harbour), jonka soveltuessa lainkäyttöalueella sijaitseviin konserniyksiköihin ei voitaisi soveltaa tuloksilukemissääntöä tai aliverotettujen voittojen sääntöä. Lainkäyttöalueen olisi täytettävä tietyt ehdot sekä kotimaiseen että maailmanlaajuiseen verojärjestelmäänsä liittyen, jotta sillä voitaisiin katsoa olevan ehdot täyttävä rinnakkaisjärjestelmä (Qualified SbS Regime).

Pykälän 1 momentin mukaan olettamasäännökseen voisi vedota, jos konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen erityisessä vertaisarviossa katsottu olevan ehdot täyttävä rinnakkaisjärjestelmä. Lainkäyttöalueet julkaistaan OECD:n sivustolla keskitetyssä järjestelmässä (Central record for purposes of the Global Minimum Tax). Pykälän toimintamekanismi vastaisi siten esimerkiksi saman luvun 10 §:ssä tarkoitetun kotimaista täydennysveroa koskevan olettamasäännöksen mekanismia.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin vastaavasta soveltamisesta siltä osin kuin kyse olisi konserniyksikön osuudesta yhteisyrityksessä tai yhteisyrityksen tytäryhtiössä. Rinnakkaisjärjestelmää koskevan kommentaarin kappaleen 5 mukaisesti momentin soveltuminen ei vaikuttaisi tuloksilukemissäännön tai aliverotettujen voittojen säännön soveltumiseen siltä osin kuin kyse olisi jonkun toisen monikansallisen konsernin osuudesta samassa yhteisyrityksessä tai yhteisyrityksen tytäryhtiössä.

Olettamasääntö olisi pysyvä ja sitä sovellettaisiin 1.1.2026 alkaviin tilikausiin. Esityksen valmistelun hetkellä edellä mainitulla keskitetyn järjestelmän listalla on Amerikan Yhdysvallat. Rinnakkaisjärjestelmää koskevan kommentaarin kappaleen 26 mukaan osallistava kehys arvioi pyynnöstä lainkäyttöalueen olemassa olevaa verojärjestelmää suhteessa ehdot täyttävän rinnakkaisjärjestelmän kriteereihin vuoden 2026 ensimmäisen puoliskon aikana. Edelleen kappaleen 27 mukaan kuka tahansa muu osallistavan kehyksen lainkäyttöalue voisi pyytää vastaavan arviointimenettelyn käynnistämistä vuonna 2027 tai 2028.

**13 §. Ylintä emoyksikköä koskeva olettamasääntö.** Pykälässä säädettäisiin ylintä emoyksikköä koskevasta pysyvästä olettamasäännöksestä (UPE Safe Harbour), jonka soveltuessa lainkäyttöalueella sijaitseviin yksiköihin ei voitaisi soveltaa aliverotettujen voittojen sääntöä. Lainkäyttöalueen olisi täytettävä tietyt ehdot kotimaiseen verojärjestelmäänsä liittyen, jotta sillä voitaisiin katsoa olevan ehdot täyttävä kotimaista ylintä emoyksikköä koskeva järjestelmä (Qualified UPE Regime).

Olettamasäännökseen voisi vedota, jos konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen erityisessä vertaisarviossa katsottu olevan ehdot täyttävä ylintä emoyksikköä koskeva järjestelmä. Lainkäyttöalueet julkaistaan OECD:n sivustolla keskitetyssä järjestelmässä (Central record for purposes of the Global Minimum Tax). Pykälän toimintamekanismi vastaisi siten esimerkiksi saman luvun 10 §:ssä tarkoitetun kotimaista täydennysveroa koskevan olettamasäännöksen mekanismia.

Olettamasääntö olisi pysyvä ja sitä sovellettaisiin 1.1.2026 alkaviin tilikausiin. Esityksen valmistelun hetkellä edellä mainitulla keskitetyn järjestelmän listalla ei ole yhtään lainkäyttöaluetta tältä osin. Ylintä emoyksikköä koskevan olettamasäännön kommentaarin kappaleen 38 mukaan

lainkäyttöalueella on oltava edellytykset täyttävä kotimainen verojärjestelmä voimassa ja sovellettavana 1.1.2026, jotta lainkäyttöalueella voitaisiin katsoa olevan ehdot täyttävä ylintä emoyksikköä koskeva järjestelmä. Edelleen kappaleen 39 mukaan osallistava kehys arvioi pyynnöstä lainkäyttöalueen olemassa olevaa verojärjestelmää suhteessa ehdot täyttävän ylintä emoyksikköä koskevan järjestelmän kriteereihin vuoden 2026 ensimmäisen puoliskon aikana.

**14 §.** *Substanssiperusteisia verokannustimia koskeva olettamasaäntö.* Pykälässä säädettäisiin uudesta substanssiperusteisia verokannustimia koskevasta olettamasaännöstä. Säätö perustuisi IF:n 5.1.2026 julkaiseman rinnakkaismallipaketin 4 lukuun, joka sisältää kuvauksen uudesta olettamasaännöstä, sekä sen kommentaarin. Ehdotetussa uudessa 14 §:ssä säädettäisiin olettamasaännön toiminnasta ja soveltamisalasta, kun taas ehdotetussa uudessa 15 §:ssä tarkennettaisiin olettamasaännön laskentaa.

Substanssiperusteisessa verokannustimia koskevassa olettamasaännössä olisi *1 momentin* mukaan kyse vapaaehtoisesta valinnasta. Olettamasaännön soveltuminen vähentäisi lainkäyttöalueen täydennysveron määrää.

Pykälän *2 momentissa* säädettäisiin olettamasaännön toimintamekaniikasta. Substanssiperusteisia verokannustimia koskevan kommentaarin kappaleen 19 mukaan ehdot täyttävään verokannustimeen perustuva oikaisu tehdään lainkäyttöalueen tasolla ja sen jälkeen, kun oikaistut huomioitavat verot ja määriteltä tulos on laskettu.

Pykälän *3 momentissa* määriteltäisiin ehdot täyttävä verokannustin. Määritelmä olisi kaksiosainen, joista ensimmäinen eli momentin 1 kohta kattaisi niin sanotut kuluperusteiset (expenditure-based) verokannustimet ja erät tuotantotoimintaan (production-based) perustuvat verokannustimet.

Substanssiperusteisia verokannustimia koskevan kommentaarin kappaleen 4 mukaan kuluperusteisessa verokannustimessa verovelvolliselle myönnettävän veroedun määrä perustuu osuuteen aiheutuneista kuluista ja siten niillä on myös suora ja selkeä yhteys niihin investointeihin, joita niillä on tarkoitus kannustaa. Ehdot täyttävän verokannustimen määritelmän olisi tarkoitus soveltua laajasti eikä siinä rajoitettaisi sitä, minkä tyyppisiä kuluja kannustin kattaa (kommentaarin kappale 5). Kuluperusteisia kannustimia voidaan kommentaarin kappaleen 6 mukaan tarjota monissa muodoissa; esimerkiksi veronhyvityksenä, ylimääräisenä vähennyksenä tai tulon verovapautena ja keskeinen edellytys olisi ainoastaan, että kannustimen määrä lasketaan suoraan aiheutuneiden kulujen pohjalta.

Tuotantotoimintaan perustuvat verokannustimet ovat kommentaarin kappaleen 10 mukaan ajatuksellisesti samankaltaisia kuin kuluperusteiset verokannustimet sillä kannustimen määrä perustuu suoraan toiminnan tai investoinnin tasoon. Momentissa asetettaisiin kuitenkin tuotantotoimintaan perustuvilla verokannustimille eräitä lisäedellytyksiä (kommentaarin kappale 11). Ensinnäkin lainkohta soveltuisi vain kannustimiin, jotka perustuvat tuotannon määrään. Tuotannon arvoon perustuvat kannustimet eivät kuuluisi soveltamisalan piiriin. Lisäksi aineellisen omaisuuden tuotannon tulisi tapahtua lainkäyttöalueella; tämä kattaisi esimerkiksi valmistustoiminnan, sähköntuotannon ja louhinta- ja jalostustoimintoja. Myös tuotettujen yksiköiden tulisi olla tuotettu lainkäyttöalueella.

Määritelmä edellyttäisi, että kyse on aiheutuneista kuluista tai tuotetusta tuotantomäärästä. Soveltamisalaan ei siten kuuluisi kannustimia, jotka laskettaisiin esimerkiksi tulevia kuluja koskevan sitoumuksen perusteella tilanteessa, jossa mitään todellisia kuluja ei olisi syntynyt siinä vaiheessa, kun kannustimen määrä määritetään. Tämä ei kuitenkaan estäisi soveltamasta hallin-



nollista menettelyä, jossa projektin soveltumisedellytykset (mukaan lukien mahdollinen arvioitu verokannustimen maksimimäärä tulevien arvioitujen kulujen perusteella) vahvistettaisiin etukäteen ennen kulujen syntymistä, kunhan kannustimen määrä määriteltäisiin lopullisesti toteutuneiden kulujen perusteella (kommentaarin kappale 12). Tällaisesta olisi kyse esimerkiksi eräiden suurten ilmastoneutraaliin talouteen tähtäävien investointien verohyvityksestä annetun lain mukaisessa investointihyvityksessä. Kulu katsottaisiin aiheutuneeksi, kun se olisi kirjattu määritellyn tuloksen tai tappion perustana olevaan kirjanpitoon (kommentaarin kappale 13). Määritelmä ei edellyttäisi, että kannustin tulisi käyttää sinä vuonna, jona se lasketaan sääntelyyn kelpaavaksi kannustimeksi. Tämä tarkoittaisi, että kulun tai tuotannon syntymisen jälkeisenä vuotena käytetty kannustin olisi edelleen määritelmässä tarkoitettu kannustin (kommentaarin kappale 14).

Lainkohdassa tarkoitettun substanssiperusteisen verokannustimen tulisi olla yleisesti saatavilla verovelvollisille. Näin ollen määritelmän piiriin ei kuuluisi vain lain soveltamisalan piiriin kuuluville konserneille rajoitettu verokannustin (kommentaarin kappale 15) tai kannustin, jota ei olisi olemassa ilman valtiollista järjestelyä (kommentaarin kappale 16).

Pykälän 3 momentin 2 kohta kattaisi ehdot täyttävät palautukseen oikeuttavat veronhyvitykset tai ehdot täyttävät siirtokelpoiset veronhyvitykset siltä osin kuin konsernissa olisi tehty niitä koskeva vuosittaisvalinta.

Pykälän 4 momentin mukaisesti veroedun määrä ei saisi ylittää aiheutuneiden kulujen määrää. Tätä arvioitaessa otettaisiin huomioon kaikki verokannustimet, jotka perustuvat samaan kuluun. Veroedun määrällä tarkoitettaisiin sitä enimmäismäärää, millä veronmaksu voisi alentua kannustimen johdosta (kommentaarin kappale 8).

Pykälän 5 momentti täsmentäisi 3 momentin määritelmää edellyttämällä, että kulut eivät saisi olla syntyneet ainoastaan sellaisen tulon hankinnasta, joka on rajattu 3 luvun 3 luvun määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle. Ehdotus perustuisi kommentaarin kappaleeseen 3.

Pykälän 6 momentissa säädettäisiin ehdot täyttävän palautukseen oikeuttavan veronhyvityksen tai ehdot täyttävän siirtokelpoisen veronhyvityksen kohtelusta silloin, kun tällainen veronhyvitys olisi uuden ehdotetun sääntelyn piirissä.

**15 §.** *Substanssiperusteisia verokannustimia koskevan olettamasäännön laskenta.* Pykälässä säädettäisiin tarkemmin olettamasäännön soveltamiseen liittyvästä laskennasta. Ehdotetun 1 momentin mukaan lainkäyttöalueen oikaistuihin huomioitaviin veroihin lisättävän määrän määrittäisi joko tilikautena käytettyjen ehdot täyttävien verokannustimien määrä tai substanssirajoituksen mukainen määrä.

Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin tarkemmin, miten tilikautena käytetyn ehdot täyttävän verokannustimen määrä laskettaisiin erilaisten verokannustinmallien kohdalla. 1 kohdan mukaan veronhyvityksen (tax credit) kohdalla tarkasteltaisiin sen käyttämisestä johtuvaa huomioitavaa veroa koskevan verovelvollisuuden pienentymistä tilikautena. 2 kohdassa tarkoitettujen kulut ylittävän tai muuten ylimääräisen vähennyksen (super deduction, enhanced allowance) vaikutus laskettaisiin suhteessa säännönmukaiseen verokantaan. Ylimääräistä vähennystä tulisi vaatia tilikauden aikana, millä tarkoitettaisiin sitä, että se olisi mukana huomioitavaa veroa koskevan verovelvollisuuden laskennassa (kommentaarin kappale 26). Mikäli ylimääräinen vähennys johtaisi siihen, että verovelvolliselle syntyisi ajanjaksolle verotuksellinen tappio, ehdot täyttävän verokannustimen perusteella tehtävä oikaisu katsottaisiin tehdyksi sinä vuonna, jolloin ylimääräinen vähennys on vaadittu eli vuonna, jolloin tappio syntyi (kommentaarin kappale 27). 3 kohta kattaisi tilanteet, joissa verokannustin myönnettäisiin vapauttamalla jokin tulo verosta.

Pykälän 3 momentissa säädettäisiin substanssirajoituksesta. Substanssirajoituksen tarkoituksena olisi rajoittaa ehdot täyttävien verokannustinten vaikutusta lainkäyttöalueen aineelliseen varoihin perustuen. 1 kohdan mukaan substanssirajoitus perustuisi lainkäyttöalueen henkilöstökuluihin tai tiettyihin poistoihin. Toisin kuin 5 luvun 7 §:ssä tarkoitetussa substanssiperusteisessa vähennyksessä, ehdotettu lainkohta perustuisi hankintamenon sijaan poistoon, sillä poistojen arvioidaan tuottavan pitkällä aikavälillä vakaamman tavan mitata substanssia (kommentaarin kappale 31). 2 kohdassa säädettäisiin kuitenkin myös vaihtoehtoisesta tavasta soveltaa substanssirajoitusta. Konsernissa voitaisiin tehdä valinta käyttää hankintamenopohjaista laskentaa, mutta tällöin laskentapohjaan ei otettaisiin mukaan maata ja muuta poistokelvotonta omaisuutta. Tämän vaihtoehdon tarkoituksena olisi ottaa paremmin huomioon kannustimet, jotka perustuvat omaisuuserän alkuinvestoinnin huojentamiseen (kommentaarin kappale 32).

Pykälän 4 momentissa säädettäisiin substanssirajoituksessa käytettävistä määritelmistä. Määritelmät vastaisivat lain 5 luvussa tarkoitetun substanssiperusteisen vähennyksen yhteydessä käytettyjä määritelmiä. Kommentaarin kappaleen 30 mukaan nojautuminen samoihin määritelmiin vähentää hallinnollisia kustannuksia ja riitojen mahdollisuutta. Määritelmät poikkeaisivat toisistaan kuitenkin siten, että substanssirajoituksen yhteydessä aktivoituja henkilöstömenoja ei olisi tarpeen rajata pois, sillä substanssirajoituksessa ei ole vastaavaa vaaraa kahdenkertaisesta laskemisesta kuin substanssiperusteisen vähennyksen kohdalla (kommentaarin kappale 31).

Pykälän 5 momentissa säädettäisiin tilanteesta, jossa ilmoittava konserniyksikkö peruu 3 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valinnan. Ehdotuksen tarkoituksena olisi estää se, että konserni voisi omaisuuserän hankinnan alkuvaiheessa hyödyntää valinnaista sääntöjä ja sen jälkeen vaihtaa poistopohjaiseen menetelmään (kommentaarin kappale 33).

## 10 luku Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

**6 §.** Verotuksen maakohtaista raportointia koskevaan siirtymäkauden olettamasäännökseen liittyvät määritelmät. Pykälän 4 momenttia muutettaisiin siten, että siirtymäkausi pidentyisi vuodelle. Vastaava pidennys tehtäisiin myös 5 momentin 3 kohdan siirtymäkauden veroastetta koskevaan säännökseen.

## 4 Voimaantulo

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan samanaikaisesti täydennettävässä hallituksen esityksessä ehdotetun lain kanssa. Lain 9 luvun 12–15 §:ää ja 10 luvun 6 §:ää sovellettaisiin 1.1.2026 tai sen jälkeen alkaneisiin tilikausiin.

## 5 Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys

Täydennettävässä hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp on arvioitu ehdotettujen säännösten perustuslainmukaisuutta. Kyseisen esityksen jaksossa 10 on käsitelty perustuslain 81 §:ää verosta lailla säätämisen vaatimuksen ja verolain taannehtivuuden kannalta.

Nyt ehdotettua täydentävää esitystä koskeva perustuslainmukaisuuden arviointi ei poikkea esityksestä HE 196/2025 vp lailla säätämisen vaatimuksen osalta. Kuten hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp on todettu, verolaista tulee perustuslakivaliokunnan vakiintuneen tulkinnan mukaan ilmetä yksiselitteisesti verovelvollisuuden piiri. Lain säännösten tulee olla myös sillä tavoin tarkkoja, että lakia soveltavien viranomaisten harkinta veroa määrättäessä on sidottua (HE 1/1998 vp, s. 134, ks. myös esim. PeVL 97/2022 vp, kappale 8, PeVL 31/2025 vp, kappale 18 ja PeVL 50/2025 vp, kappale 5). Perustuslakivaliokunta on katsonut (PeVL 50/2025, kappale

6), että sillä, että laissa on ilmaistava verovelvollisuuden ja veron suuruuden perusteet, tarkoitetaan, että lain sanamuodon perusteella on oltava ennakoitavissa, mitkä oikeustoimet synnyttävät verovelvollisuuden ja mikä on veron suuruus. Edelleen perustuslakivaliokunnan mukaan perustuslain 81 §:n 1 momentista johtuu, ettei verovelvollisuus tai veron suuruus voi perustua esimerkiksi lain esitöistä ilmeneviin seikkoihin taikka oikeudellisesti sitomattomiin instrumentteihin, kuten viranomaisen ohjeeseen tai suositukseen, vaan sen on perustuttava lain sanamuotoon. Täydentävällä esityksellä ehdotetaan otettavaksi lain tasolle Inclusive Frameworkin 5.1.2026 julkaisemat uudet olettam säännöt. Tilanne vastaa siten HE 196/2025 vp tilannetta, jossa ehdotettiin kotimaan lakiin säätämistä sikäli kun Inclusive Frameworkin julkaisemat soveltamisohjeet sisältävät esimerkiksi verovelvollisuuden arvioimisen kannalta olennaisia elementtejä ja sikäli kun ne eivät jo sisälly voimassa olevaan minimiverolakiin.

Verolain taannehtivuuden osalta nyt ehdotettavan täydentävän esityksen perustuslainmukaisuuden arvioinnin lähtökohdat ovat samat kuin hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp on kuvattu. Kuten hallituksen esityksessä HE 196/2025 vp on todettu, perustuslakivaliokunta on katsonut, muun muassa lausunnossaan PeVL 1/2009 vp, että ”yleisistä oikeusperiaatteista – kuten ennakoitavuuden ja kohtuullisuuden vaatimuksista – lähtien voidaan muotoilla lähtökohta, jonka mukaan taannehtivaa verolainsäädäntöä tulee välttää. Tästä huolimatta yksittäisiin tapauksiin saattaa liittyä sellaisia erityispiirteitä, että taannehtivankaan verolainsäädännön hyväksyminen ei muodostu suorastaan valtiosäädännön vastaiseksi”. Verolakien taannehtivuus ei siten ole muodostunut ehdottoman vältettäväksi. Taannehtivuus on mahdollista, jos verovelvollisen asemaa ei heikennetä kohtuuttomalla tavalla.

Täydentävän esitysten lakiehdotusten ehdotetaan tulevan voimaan mahdollisimman pian ja muutoksia ehdotetaan sovellettavaksi 1.1.2026 ja sen jälkeen alkaneisiin tilikausiin. Lakimuutoksia ehdotetaan siten sovellettavaksi jo käynnissä oleviin tilikausiin. Tällainen soveltaminen voisi periaatteessa vaarantaa verovelvollisen kykyä ennakoida verotustaan. Toisaalta täydentävän esityksen lakiehdotuksissa on kokonaisuudessaan kyse verovelvolliselle myönteisistä olettamäsäännöistä, joiden soveltuminen perustuu vapaaehtoiseen valintaan. Näin ollen ehdotetun soveltamisaikataulun ei voida katsoa kohtuuttomasti heikentävän verovelvollisten asemaa perustuslakivaliokunnan lausunnossa PeVL 1/2009 tarkoitettulla tavalla.

Koska kansainvälisessä yhteistyössä syntynyttä ohjeistusta ei pyritä säätämään voimassa olevaksi sellaisenaan, vaan siihen sisältyvät verotussäännöt tuodaan PL 81 §:n mukaisesti lakiin, muutosesityksessä ei ole yleisiä elementtejä, jotka edellyttäisivät perustuslain säätämisyjärjestystä. Samoin katsotaan, että lain taannehtivan voimaantulon vaikutus verovelvollisiin ei ole luonteeltaan tässä tapauksessa perustuslain säätämisyjärjestystä edellyttävä. Edellä mainituilla perusteilla lakiehdotukset voidaan käsitellä tavallisessa lainsäätämisyjärjestyksessä.

## **6 Suhde täydennettävään esitykseen**

Esityksessä on kyse minimiverolain muutoksesta, joka ei sisältynyt täydennettävään ehdotukseen sen takia, että osallistuvan kehyksen lausuma julkaistiin vasta esityksen antamisen jälkeen. Lukuun ottamatta ehdotettua 10 luvun 6 §:n muutosta, täydentävä esitys ei muuta täydennettävään esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen pykälien muotoilua, vaan muutos kohdistuu pykäliin, jota täydennettävässä esityksessä ei oltu esitetty muutettavaksi. Ehdotetun 10 luvun 6 §:n osalta täydentävän esityksen ehdotukset koskevat eri momenteja kuin täydennettävän esityksen ehdotukset.

*Ponsi*

Edellä esitetyn perusteella esitetään, että eduskunta hyväksyisi laiksi suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain muuttamisesta annetun hallituksen esityksen (HE 196/2025 vp) tässä täydentävässä esityksessä ehdotetulla tavalla muutettuna.

## **Laki**

### **suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

*muutetaan* suurten konsernien vähimmäisverosta annetun lain (1308/2023) 2 luvun 15 §:n otsikko, 2 luvun 17 §:n otsikko, 4 luvun 9 §:n 2 momentin 1 kohta ja 18 §:n otsikko ja 2 momentti, 8 luvun 11 §:n 1 momentti ja 12 §, 9 luvun 1 §:n 1, 6 ja 8 momentti ja 3 §, 10 luvun 6 §:n 2 ja 4 momentti ja 5 momentin 3 kohta,

sellaisina kuin niistä ovat 9 luvun 3 § ja 10 luvun 6 §:n 2 ja 4 momentti ja 5 momentin 3 kohta laissa 917/2024, sekä

*lisätään* 1 luvun 47 §:ään uusi 2 momentti, 2 luvun 15 §:ään uusi 3–5 momentti, 2 luvun 17 §:ään uusi 3 momentti, 3 luvun 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 917/2024, uusi 5 momentti ja 10 §:ään uusi 3 momentti, 3 lukuun uusi 13 a §, 4 luvun 9 §:ään uusi 4 momentti, 11 §:ään uusi 2 ja 3 momentti, 13 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 917/2024, uusi 2–4 momentti, 4 lukuun uusi 13 a–13 c §, 4 luvun 17 §:ään uusi 2 momentti, 4 lukuun uusi 19 a ja 19 b §, 6 lukuun uusi 7 a ja 11 a §, 8 lukuun uusi 31–33 §, 9 lukuun uusi 1 a ja 1 b §, 2 §:ään uusi 10 momentti, 9 lukuun uusi 12–15 §, seuraavasti:

#### **9 luku**

#### **Erinäiset säännökset**

#### **12 §**

#### *Rinnakkaisjärjestelmää koskeva olettamasääntö*

Ilmoittavan konserniyksikön valinnasta lainkäyttöalueen tilikauden tuloksilukemissääntöön ja aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä täydennysvero katsotaan nollaksi niiden konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat lainkäyttöalueella, johon sovelletaan rinnakkaisjärjestelmää koskevaa olettamasääntöä. Rinnakkaisjärjestelmää koskevaa olettamasääntöä voidaan soveltaa konserniyksiköihin, jos konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen erityisessä vertaisarviossa katsottu olevan ehdot täyttävä rinnakkaisjärjestelmä.

Mikäli edellä 1 momentissa säädetyn olettamasäännöksen soveltamisedellytykset täyttyvät, lainkäyttöalueen tuloksilukemissääntöön ja aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä täydennysvero katsotaan nollaksi myös siltä osin kuin se koskee konserniyksikön osuutta yhteisyrityksessä tai yhteisyrityksen tytäryhtiössä.

#### **13 §**

#### *Ylintä emoyksikköä koskeva olettamasääntö*

Ilmoittavan konserniyksikön valinnasta ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueen tilikauden aliverotettujen voittojen sääntöön liittyvä täydennysvero katsotaan nollaksi niiden konserniyksiköiden osalta, jotka sijaitsevat sellaisen ylimmän emoyksikön lainkäyttöalueella, johon sovelletaan ylintä emoyksikköä koskevaa olettamasääntöä. Ylintä emoyksikköä koskevaa oletta-

masääntöä voidaan soveltaa tilikaudella monikansalliseen konserniin, jos konsernin ylin emoyksikkö sijaitsee lainkäyttöalueella, jolla on OECD:n ja G20-maiden osallistavan kehyksen erityisessä vertaisarviossa katsottu olevan ehdot täyttävä ylintä emoyksikkö koskeva järjestelmä.

#### 14 §

##### *Substanssiperusteisia verokannustimia koskeva olettamasaäntö*

Ilmoittavan konserniyksikön valinnasta lainkäyttöalueen tilikauden täydennysveron määrästä katsotaan nollaksi osuus, joka vastaa tilikauden ehdot täyttävien verokannustimien huomioitavaa määrää.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu nollaksi katsottava osuus täydennysverosta on erotus, joka saadaan vähentämällä ehdot täyttävien verokannustimien 15 §:n mukaisesta kohtelusta seuraava lainkäyttöalueen täydennysveron määrä siitä täydennysveron määrästä, joka olisi laskettu lainkäyttöalueelle, jos valintaa ei olisi tehty.

*Ehdot täyttävällä verokannustimella* tarkoitetaan tämän olettamasaännön yhteydessä

1) yleisesti saatavilla olevaa verokannustinta, joka vähentää tilikauden tai tulevien tilikausien huomioitavien verojen määrää ja joka lasketaan aiheutuneiden kulujen tai lainkäyttöalueella tuotetun aineellisen omaisuuden määrän perusteella; ja

2) ehdot täyttävää palautukseen oikeuttavaa veronhyvitystä tai ehdot täyttävää siirtokelpoista veronhyvitystä, joka täyttää 1 kohdan edellytykset, jos ilmoittava konserniyksikkö on tehnyt lain 8 luvun 12 §:ssä tarkoitetun vuosittaisvalinnan kohdella veronhyvitystä, tai osaa siitä, ehdot täyttävänä verokannustimena.

Edellä 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettuna kulujen perusteella laskettavana verokannustimena ei kuitenkaan pidetä kannustinta, jonka veroedun arvo ylittää kertyneiden kulujen määrän.

Edellä 3 momentissa tarkoitettuna verokannustimena ei pidetä verokannustinta, joka perustuu ainoastaan kuluihin, jotka ovat syntyneet sellaisen tulon hankinnasta, joka on rajattu 3 luvun määritellyn tuloksen tai tappion laskennan ulkopuolelle.

Siltä osin kuin ehdot täyttävä palautukseen oikeuttava veronhyvitys tai ehdot täyttävä siirtokelpoinen veronhyvitys on edellä 3 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna valinnan kohteena, sitä ei kohdella tulona tämän lain 3 luvun 6 §:n mukaisesti. Mikäli valinnan kohteena olevan veronhyvitys on ollut veronalaista tuloa, tähän tuloon liittyvä vero vähennetään konserniyksikön tilikauden huomioitavan veron määrästä 4 luvun 4 §:n 1 kohdan mukaisesti.

#### 15 §

##### *Substanssiperusteisia verokannustimia koskevan olettamasaännön laskenta*

Sovellettaessa edellä 14 §:ssä tarkoitettua olettamasaäntöä, lainkäyttöalueella sijaitsevien konserniyksiköiden tilikauden oikaistuihin huomioitaviin veroihin lisätään joko tilikauden ehdot täyttävien verokannustimien määrä tai substanssirajoituksen mukainen määrä, riippuen siitä kumpi on alhaisempi.

Tilikauden ehdot täyttävän verokannustimen määränä pidetään:

1) veronhyvityksen käyttämisestä johtuvaa tilikauden huomioitavien verojen vähentymistä; 2) tilikauden aikana vaaditun kulut ylittävän tai muuten ylimääräisen vähennyksen määrää kerrottuna tuloon säännönmukaisesti sovellettavalla verokannalla; tai

3) kuluihin kohdistuvan verovapaan tulon määrää kerrottuna tuloon säännönmukaisesti sovellettavalla verokannalla, tai mikäli sovellettavaksi tulee säännönmukaista verokantaa alempi verokanta, kuluihin kohdistuvan verovapaan tulon määrä kerrottuna tuloon säännönmukaisesti sovellettavan ja tuon alennetun verokannan välisellä erotuksella.

Substanssirajoitus on:

1) 5,5 prosenttia huomioon otettavien henkilöstömenojen määrästä tai määritellyyn tulokseen tai tappioon sisältyvästä huomioon otettavan aineellisen omaisuuden poistojen määrästä kyseisenä tilikautena, riippuen siitä kumpi on alhaisempi, tai

2) jos ilmoittava konserniyksikkö tekee tätä koskevan lain 8 luvun 12 §:ssä tarkoitetun viisivuotisvalinnan, 1 prosentti huomioon otettavan aineellisen omaisuuden kirjanpidollisen hankintamenon määrästä kyseisenä tilikautena, kuitenkin niin, että mukaan ei lasketa maa-aluetta ja muuta poistokelvotonta omaisuutta.

Tämän olettamasaännön yhteydessä huomioon otettavilla henkilöstömenoilla ja huomioon otettavalla aineellisella omaisuudella tarkoitetaan samaa kuin mitä lain 5 luvussa säädetään substanssiperusteisen vähennyksen yhteydessä. Poiketen kuitenkin siitä, mitä lain 5 luvun 7 §:n 3 momentissa säädetään, tämän olettamasaännön yhteydessä huomioon otettavina henkilöstömenoina pidetään myös aineellisen omaisuuden kirjanpitoarvoon aktivoituja ja sisällytettyjä henkilöstömenoja.

Mikäli ilmoittava konserniyksikkö peruuttaa edellä 3 momentin 2 kohdassa tarkoitetun valinnan, huomioon otettavan aineellisen omaisuuden poisto jätetään pois saman momentin 1 kohtaa sovellettaessa, mikäli kyseisen omaisuuserän hankintameno oli osa substanssirajoituksen mukaista määrää aiempänä tilikautena, jolloin substanssiperusteisia verokannustimia koskevaa olettamasaäntöä on sovellettu.

## 10 luku

### Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

#### 6 §

*Verotuksen maakohtaista raportointia koskevaan siirtymäkauden olettamasaännökseen liittyvät määritelmät*

---

*Siirtymäkaudella* kaikkia tilikausia, jotka alkavat 31 päivänä joulukuuta 2027 tai sitä ennen ja päättyvät viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2029.

*Siirtymäkauden* veroasteella tarkoitetaan:

---

3) 17 prosenttia tilikausina, jotka alkavat vuosina 2026 ja 2027.

---

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20 . Lain 9 luvun 12–15 §:ää ja 10 luvun 6 §:ää sovellettaisiin 1.1.2026 tai sen jälkeen alkaneisiin tilikausiin.

---

Helsingissä x.x.20xx

**Pääministeri**

**Petteri Orpo**

Valtiovarainministeri Riikka Purra